

Scena Polska nagrodzona

Data publikacji: 30.11.2015 14:45

Kolejna nagroda dla Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego. Spektakl "Powsinogi beskidzkie" Emila Zegadłowicza w reżyserii Bogdana Kokotka dostał nagrodę specjalną w wysokości 20 tys. zł w konkursie na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej "Klasyka Żywa".

Konkurs organizowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego jest jednym z najważniejszych wydarzeń realizowanych dla uczczenia przypadającego w 2015 roku jubileuszu 250-LECIA TEATRU PUBLICZNEGO W POLSCE.

W I edycji Konkursu "Klasyka Żywa" wzięło udział 60 teatrów z 31 miast. Spośród 83 zgłoszonych spektakli ponad połowa pokazana została w sobotę 28 listopada. Wszystkie razem złożyły się na wyjątkowy, klasyczny repertuar, współtworząc "święto klasyki" w polskich teatrach. Najwięcej przedstawień, bo aż pięć, można było zobaczyć w Warszawie. W Łodzi zagrane zostały cztery spektakle, a po trzy w Gdańsku i Krakowie. Najdalej wysuniętym na południe punktem na mapie finału "Klasyki Żywej" był Czeski Cieszyn - na Scenie Polskiej Teatru Cieszyńskiego zobaczyć można było "Powsinogi beskidzkie" Emila Zegadłowicza.

„Powsinogi beskidzkie” uzyskały nagrodę specjalną: **- Jury przyznało dwie nagrody specjalne po 20 tys. złotych Miejskiemu Teatrowi Miniatura w Gdańsku za spektakl "Remus" Aleksandra Majkowskiego i Scenie Polskiej Teatru Cieszyńskiego w Czeskim Cieszynie (w koprodukcji z Zamkiem Cieszyn) za spektakl "Powsinogi beskidzkie" Emila Zegadłowicza. Obydwie inscenizacje mało znanych lub zapomnianych tekstów klasycznych odznaczają się niezwykleymi walorami integracyjnymi dla społeczności Kaszub i Śląska Cieszyńskiego** – czytamy w uzasadnieniu: **- Bogdan Kokotek, autor adaptacji, reżyser i scenograf nagrodzonego przedstawienia, pokazał w swej inscenizacji wędrujących przez wioski beskidzkie rzemieślników, ludzi prostych, a przecież w jakiś sposób niezwykle, ludowych artystów, filozofów, gawędziarzy, których opisał w wydanym po raz pierwszy w 1923 r. zbiorze ballad Powsinogi beskidzkie Emil Zegadłowicz. Tekst ma w sobie nieprzemijalne piękno i naturalność, łączy charakterystyczną dla poezji lirykę z epicką balladowością i jest na tyle żywy, że nie potrzebuje wielu przeróbek, by przemówić do współczesnego widza.**

Powsinogi beskidzkie to – jak pisze sam autor na wstępie – „postacie sękaty, żylaste, twarde i wichrowate jak te łyka drzewinowe na wietrznych szczytach rosnące”, „koślawe, graniaste, pokręcone”, „osobliwe nad wyraz”, „ostatni to dziś potomkowie baśniarzy, klechdziarzy, bajdałów”.

Powsinogi to zbiór nietuzinkowych postaci: Druciarz Kuternoga, Śklarz Bezimieniec, Sadownik Kubuś Mąka, Świątkarz Jędrzej Wowro, Kamieniotłuk, Piecarz Jan Tumulik. Wszyscy oni to wędrujący artyści, domorośli filozofowie, pełni historii przypowieści i anegdot wędrowcy. Ludzie prości i doświadczeni przez los, nawykli do ciężkiej pracy, głosu, chłodu i wędrowki. A wszyscy prawdziwi, żyjący ludzie, których na swej drodze spotkał Zegadłowicz.

Pisaliśmy:

[Powsinogi w konkursie](#)